

I Lovforslagets § 35 c. bestemmes det, at Afdelingen for ekstraordinær Arbejdsløshed skal bestyres af 4 Rigsdagsmedlemmer, 4 Arbejdsgivere, 2 af Indenrigsministeren udpegede Repræsentanter for Kommunerne og 1 Repræsentant for Arbejdsløsheds-kasserne. *En* Repræsentant i denne 11 Mands Komité har man altsaa kunnet overlade Arbejderne, hvor det drejer sig om at forvalte en Fond, hvis fornemste Opgave er at hjælpe Arbejderne og sætte Arbejder i Gang under Vilkaar, som dog ogsaa Arbejderne gerne skulde være indforstaaede med. Jeg synes, at der er ligesom for megen Haan i denne Bestyrelsessammen-sætning. Naturligvis kan det være lige meget, hvis det er Meningen, at man vil gennemtrumfe imod Arbejderklassen de haardest mulige Betingelser; men hvis det ikke er Meningen, synes jeg unægtelig, at der kunde været vist en lille Smule mere Hensyn til Arbejderne ud fra den Betragtning, at de dog ogsaa er en Slags Mennesker og Samfundsborgere. Det er i alt Fald den mest ensidige Sammensætning, jeg længe har set paa noget af den Art. Og der paahviler jo dette Raad forskellige Op-gaver med Hensyn til Forvaltning af Penge og forskellige Foranstaltninger, som det skal skønne over, naar Kriser indtræder. Jeg synes, som sagt, at man kunde godt uden selv at blive mindre derved overlade Arbejderne en Smule mere Indflydelse paa saadanne Anliggender.

Men i øvrigt er det jo, som mit Partis Ordfører allerede har sagt, et Særkende ved dette Lovforslag, at Nævn, disse forhadte Regeringsindretninger, indstiftes nu i en Overflødighed, som kommer stærkt op ved Siden af, hvad der var Tilfældet i den saa meget udskregne Rodes-Regeringstid. Mit Partis Ordfører sagde, at der i dette Lovforslag alene var 24 Nævn. Jeg har ikke haft Tid til at tælle dem op, men naar han siger det, er det vel nok rigtigt. Et Udvalg paa 16 Medlemmer skal bestemme, naar der er Krise, og Indenrigsministeren skal lave Regler for Kriseforanstaltningerne. Saa er der noget, der hedder et Arbejdsnævn, som skal træde i Virksomhed, naar Krisen er konstateret af det andet Udvalg. Saa er der noget, der hedder Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, som skal skønne over, om Krisen nødvendiggør, at der iværksættes Nødarbejder, og hvorledes Nødarbejderne skal være. Saa er der Arbejdsnævnet, det skal give sig til at lave Kursus. Hjælpekassebestyrelsen sættes ogsaa i Virksomhed, den faar kontrollerende Myndighed og skal fore-

staa Udbetalingerne. Endelig skal Kom-munerne gennem Kommunalbestyrelsen be-slutte Udbetaling af Pengene, og det paa-lægges dem ved Lov at udrede $\frac{1}{3}$ af de Understøttelser, som skal udbetales, naar Krisen er konstateret. Er ikke det hele saa kunstigt, at — hvordan var det, jeg synes, jeg har en Erindring om, at den højtærede Statsminister en Gang talte om, at alle disse Nævn og Forordninger var af en saadan Karakter, at ingen Djævel kunde hitte ud af dem. Mon ikke denne Lov med alle sine Nævn og Bestemmelser skaber saadan Van-skelighed paa ny.

Hvis nu det hele ikke var et saa alvor-ligt og trist Anliggende, som det er, kunde man jo tage hele dette uhyre Omsvøbs-departement fra den morsomme Side — ja, det er jo ikke eet Omsvøbsdepartement, det er en hel Række Omsvøbsdepartementer. Man kunde, som sagt, taget det morsomt, hvis ikke hele Anledningen var saa uhyre trist og alvorlig. Det er ikke en Morsomhed, det er bitter Alvor for Arbejdsløsheds-kasserne og for de arbejdsløse Medlemmer, at de befinder sig under uhyre alvorlige og vanskelige Forhold, og at man just i disse alvorlige Tider med dette Lovforslag tilsigter at rette meget skarpe Slag mod baade Institutionen og dens Medlemmer.

Jeg anerkender den Forstaaelse, som er lagt for Dagen under de foregaaende Dages Forhandlinger, dels under denne Sags Behandling og dels under Finanslovbe-handlingen, af flere konservative Medlemmer af dette høje Ting. Jeg nævner det ærede Medlem Hr. Holstein, det ærede Medlem Hr. Korsgaard og, saa vidt jeg forstod, ogsaa den ærede konservative Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Sven, som ligeledes talte mod Nødarbejder i den Form, som der her er Tale om. Jeg haaber paa disse for-staaende Udtalelser fra forskellige Sider at kunne grunde et Haab om en velvillig For-staaelse og Forhandling med det Formaal at bringe alt det urimelige og uantagelige ud af dette Lovforslag, bort fra Arbejdsløshedsforsikringen, hvor det intet har at gøre. Som sagt, skal vi have Lovregler om ekstra Understøttelse, om Nødarbejder, saa er Vejen uhyre uheldigt valgt; saa vil man kunne finde Veje, hvor der med bedre Re-sultat kan optages en Forhandling, end det kan ske under den her foreslaaede Form.

Der er i samme Afsnit nævnt nogle Understøttelssummer, som man mener skulde være tilstrækkelige under Kriser. Det vil blive saaledes, at en Familieforsør-ger, hvem der er sikret 12 Kr. eller 18 Kr.